

РЕШЕНИЕ

№ 37

гр. Дряново, 28.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДРЯНОВО в публично заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Мариета Спасова

при участието на секретаря Гергана Генева
като разгледа докладваното от Мариета Спасова Гражданско дело №
20234220100458 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид :

Кумулативно предявени субективно и обективно свързани искове с правно основание чл. 128, т. 2 от КТ, чл. 221, ал. 1 от КТ и чл. 224, ал. 1 от КТ и акцесорен иск с правно основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

Ищцата Н. С. В. основава исковата си претенция на обстоятелството, че работила в ответното дружество на длъжност “****”. Посочва, че със заповед № 58/ 29.11.2023г. на работодателя трудовото правоотношение било прекратено. Твърди, че във връзка с работата си не била получила заплатата си за м. април и май 2022г., както и за м. март, април, май, юни, юли, септември, октомври и ноември 2023г., както и законната лихва от тогава до сега. След прекратяване на трудовото правоотношение се дължало обезщетение на основание чл. 221, ал. 1 от КТ за уволнението по чл. 327, ал. 1, т. 2 от КТ в размер на една брутна заплата, както и обезщетение по чл. 222, ал. 3 от КТ в размер на две брутни заплати към дата 09.03.2023г.

Заявява, че ☐ се дължат следните суми за работна заплата на основание чл. 128, т. 2 от КТ чисти (без удържки) за м. април 2022г. – 611,02 лв., за м. май 2022г. – 700,39 лв., за м. март 2023г. – 137,56 лв. за м. април 2023г. – 45,27 лева, за м. май 2023г. – 605,27 лева, за м. юни 2023г. – 605,27 лева, за м. юли 2023г. – 605,27 лева, за м. август 2023г. – 605,27 лв., за м. септември 2023г. – 619,79 лв., за м. октомври 2023г. – 623,42 лв. и за м. ноември 2023г. – 623,42 лв. или общо 5781,95 лв. за работни заплати.

Законова лихва върху сумата за заплата за м. април 2022г. за периода от 01.05.2022г. до 15.12.2023г. – 114,07 лв., за м. май 2022г. за периода от 01.06.2022г. до

15.12.2023г. – 124,73 лв., за м. март 2023г. за периода от 01.04.2023г. до 15.12.2023г. – 12,39 лв., за м. април 2023г. за периода от 01.05.2023г. до 15.12.2023г. – 3,65 лв., за заплата за м. май 2023г. за периода от 01.06.2023г. до 15.12.2023г. – 42,82 лв., за заплата за м. юни 2023г. за периода от 01.07.2023г. до 15.12.2023г. – 37,06 лв., за заплата за м. юли 2023г. за периода от 01.08.2023г. до 15.12.2023г. – 30,22 лв., за м. август 2023г. за периода от 01.09.2023г. до 15.12.2023г. – 23,38 лв., за м. септември 2023г. за периода от 01.10.2023г. до 15.12.2023г. – 17,17 лв. или общо 405,49 лв. за законова лихва върху задължението за работни заплати.

Посочва, че □ се дължи обезщетение на основание чл. 221, ал. 1 от КТ в размер на 1 брутна заплата или 895 лв. Както и обезщетение на основание чл. 222, ал. 3 от КТ в размер на две брутни заплати по 895 лв. или 1790 лв. Както и законната лихва върху това обезщетение за периода от 10.03.2023г. до 15.12.2023г. в размер на 173,76 лв.

Моли съда да осъди ответното дружество да заплати сумата 5781,95 лв. за работни заплати, законова лихва върху задължението за работна заплата в размер на 405,49 лв., обезщетение по чл. 221, ал. 1 от КТ в размер на 895 лв. обезщетение по чл. 222, ал. 3 от КТ в размер на 1790 лв., законната лихва върху това обезщетение в размер на 173,76 лв., ведно със законната лихва върху сумата за работна заплата и обезщетения, считано от датата на подаване на исковата молба. Моли съда да присъди и адвокатско възнаграждение съгласно чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата и Наредба № 1 на ВАС.

В дадения от съда срок е депозиран отговор от ответника ***. В същия се посочва, че изразяват несъгласие с методиката на пресмятане на мораторната лихва върху иска. Съгласно сключения трудов договор № 7/ 10.03.2023г. възнагражденията, произтичащи от него следвало да се заплащат до последно число на следващия месец, което следвало да се разбира като деня, от който започвала забавата. Това се наблюдавало по всеки един иск, заведен срещу ***.

В съдебно заседание на 28.02.2024г. е допуснато изменение на предявените искове по чл. 128 от КТ и чл. 86 от ЗЗД, като същите да се считат предявени за сумата 593,86 лв. – работна заплата за месец април 2022 г., сумата 137,56 лв. – работна заплата за месец март 2023 г., сумата 45,27 лв. – работна заплата за месец април 2023 г., сумата 605,27 лв. – работна заплата за месец май 2023 г., сумата 605,26 лв. – работна заплата за месец юни 2023 г., сумата 605,27 лв. – работна заплата за месец юли 2023 г., сумата 605,27 лв. – работна заплата за месец август 2023г., сумата 619,79 лв. – работна заплата за м. септември 2023г., сумата 623,42 лв. – работна заплата за м. октомври 2023г., сумата 566,75 лв. – работна заплата за м. ноември 2023г. или общо за заплати 4395,50 лв. и законна лихва за забава в общ размер на 518,02лв., сумата 1700 лв. – обезщетение по чл. 222, ал. 3 от КТ и за сумата 723,06 лв. – обезщетение по чл. 221, ал. 1 от КТ.

Съдът съобразно разпоредбата на чл. 235, ал. 2 ГПК във връзка с наведените в

исквата молба доводи и възраженията на ответника в отговора, намира за установено от фактическа страна следното:

Не се спори по делото, че съгласно трудов договор от 01.01.2018г., изменен с допълнително споразумение от 01.01.2023г. и трудов договор от 10.03.2023г., ищцата работила при ответното дружество на длъжност „***“. Със заповед № 14/ 09.03.2023г. трудовото правоотношение било прекратено, считано от същата дата. В същата е посочено, че на основание чл. 222 ал. 3 от КТ следва да се изплати обезщетение в размер на брутното възнаграждение за срок от два месеца. В конкретния случай ответникът не е оспорил, а и с оглед презумпцията, уредена в чл. 8, ал. 2 КТ съдът приема, че през процесния период ищцата е изпълнявала своето основно трудово задължение да престира на работодателя своята трудова сила.

От заключението на назначената по делото съдебно-счетоводна експертиза се установи, че общата сума на неизплатените възнаграждения на ищцата е в размер на 5606,03 лв., от които за м. април 2022г. – 593,86 лв., за м. май 2022г. – 598,31 лв., за м. март 2023г. – 137,56 лв., за м. април 2023г. – 45,27 лв., за м. май 2023г. – 605,27 лв., за м. юни 2023г. – 605,26 лв., за м. юли 2023г. – 605,27 лв., за м. август – 605,27 лв., за м. септември 2023г. – 619,79 лв., за м. октомври 2023г. – 623,42 лв. и за м. ноември 2023г. – 566,75 лв.

Дължимата лихва за забава за трудовото възнаграждение за м. април 2022г. за периода от 01.06.2022г. – 15.12.2023г. възлиза на 105,76 лв., за трудовото възнаграждение за м. май 2022г. за периода от 01.07.2022г. до 15.12.2023г. – 101,56 лв., за трудовото възнаграждение за м. март 2023г. за периода от 01.05.2023г. до 15.12.2023г. – 11,08 лв., за трудовото възнаграждение за м. април 2023г. за периода от 01.06.2023г. до 21.08.2023г. – 42,82 лв. и за периода от 22.08.2023г. до 15.12.2023г. – 1,91 лв., за трудовото възнаграждение за м. май 2023г. за периода от 01.07.2023г. до 15.12.2023г. – 37,06 лв., за трудовото възнаграждение за м. юни 2023г. за периода от 01.08.2023г. до 15.12.2023г. – 30,22 лв., за трудовото възнаграждение за м. юли 2023г. за периода от 01.09.2023г. до 15.12.2023г. – 20,29 лв., за трудовото възнаграждение за м. август 2023г. за периода от 01.10.2023г. до 15.12.2023г. – 16,76 лв., за трудово възнаграждение за м. септември 2023г. за периода от 01.11.2023г. до 15.12.2023г. – 10,16 лв., за трудово възнаграждение за м. октомври 2023г. за периода от 01.12.2023г. до 15.12.2023г. – 3,41 лв. или общо 381,03 лв. Обезщетението по чл. 221, ал. 1 от КТ е в размер на 723,06 лв. и не е изплатено на ищцата. Обезщетението по чл. 222, ал. 3 от КТ е в размер на 1700 лв. и не е изплатено на ищцата.

Съгласно чл. 228, ал. 3 от КТ обезщетенията по чл. 221, ал. 1 и чл. 222, ал. 3 от КТ, дължими при прекратяване на трудовото правоотношение, се изплащат не по-късно от последния ден на месеца, следващ месеца, през който правоотношението е прекратено, освен ако в колективния трудов договор е договорен друг срок. След

изтичане на този срок работодателят дължи обезщетението заедно със законната лихва. При прекратено правоотношение на 29.11.2023г. обезщетението по чл. 221, ал. 1 от КТ е следвало да бъде изплатено най-късно до края на м. декември 2023г. Считано от 01.01.2024г. ответното дружество дължи на ищцата законната лихва върху това обезщетение.

За обезщетението по чл. 222, ал. 3 от КТ вещото лице е дало заключение, че същото е начислено на ищцата през м. март 2023г. Съгласно цитираната разпоредба на чл. 228, ал. 3 от КТ работодателят дължи законната лихва, считано от 01.05.2023г. до предявяване на исковата молба в съда на 15.12.2023г. в размер на 136,99 лв.

Поради изложеното следва да се присъди сумата 5606,03 лв. – общ размер на главница за дължими трудови възнаграждения за м. април и май 2022г. и м. март, април, май, юни, юли, август, септември, октомври и ноември 2023г. Като законна последици върху сумата за главница в размер на 5039,28 лв. следва да се присъди и законната лихва за забава от дата на подаване на исковата молба (15.12.2023г.) до окончателното изплащане. За дължимото трудово възнаграждение за м. ноември 2023г. в размер на 566,76 лв. законната лихва следва да се присъди от 01.01.2024г. – датата на която работодателят е изпаднал в забава. Както и следва да се присъди сумата 381,03 лв. – общ размер на лихва за забава върху неизплатените трудови възнаграждения за периода от 01.06.2022г. до 15.12.2023г.

На основание чл. 242, ал.1 от ГПК следва да се допусне предварително изпълнение на решението в частта относно присъдената сума по чл. 128 от КТ.

На ищцата следва да се присъдят и дължимите обезщетения при прекратяване на трудовото правоотношение, а именно сумата 723,06 лв. – главница за обезщетение по чл. 221, ал. 1 от КТ, ведно със законната лихва, считано от датата на изпадане на работодателя в забава (01.01.2024г.) до окончателното изплащане на сумата, както и сумата 1700 лв. – главница за обезщетението по чл. 222, ал. 3 от КТ, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба в съда (15.12.2023г.) до окончателното изплащане на сумата и сумата 136,99 лв. – лихва за забава за обезщетението по чл. 224, ал. 1 от КТ за периода от 01.06.2023г. до 15.12.2023г.

При този изход на делото на основание чл. 78, ал. 6 във вр. с чл. 72, ал. 1 във вр. с чл. 71, ал. 1, изр. 1, пр. 1 във вр. с чл. 69, ал. 1, т. 1 от ГПК във вр. с чл. 1 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на съда държавна такса в размер на 392,20 лв. за предявените искове, сумата 200 лв. – възнаграждение на вещо лице, както и 5 лв. държавна такса в случай на служебно издаване на изпълнителен лист.

В съдебно заседание на 30.10.2023г. адвокат И. направи искане за присъждане на възнаграждение за оказаната безплатна правна помощ на ищеца. В чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата е уредена възможността адвокатът да оказва безплатна

адвокатска помощ и съдействие на материално затруднени лица, а съгласно ал. 2 съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чл. 36, ал. 2 и осъжда другата страна да го заплати. За процесуално представителство на ищеца адвокат И. има право на разноски съобразно чл. 7, ал. 1, т. 1 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения съгласно т. 16 от Тълкувателно решение № 6/ 2012г. по тълк. дело № 6/ 2012г. на ОСГТК на ВКС.

В настоящият случай исковете са първоначално предявени за сумата 5781,95 лв. за работни заплати, 895 лв. за обезщетение по чл. 221, ал. 1 от КТ, 1790 лв. – обезщетение по чл. 222, ал. 3 от КТ и 579,25 лв. – мораторни лихви. В проведеното по делото съдебно заседание на 28.02.2024г. е прието с надлежно определение направеното изменение на предявените от ищеца искове в частта за техния размер по реда на чл. 214, ал. 1 от ГПК. Намаляването размера на исковете е десезиране на съда по реда на чл. 233 или чл. 232 от ГПК, поради което в тези хипотези са приложими разпоредбите на чл. 78, ал. 4 от ГПК. Във връзка с горното на адвокат И. следва да се присъдят разноски в намален размер съобразно уважената част от размера на първоначално предявените искове, а именно 881, 53 лв., като съответна на уважената част от исковете част от минималната работна заплата към датата на определяне на адвокатското възнаграждение.

Воден от горното съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ***, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от изпълнителния директор В. К. Д. ДА ЗАПЛАТИ на Н. С. В., ЕГН *****, *** СУМАТА 5606,03 лв. (пет хиляди шестстотин и шест лв. и три ст.) – главница за неизплатени работни заплати за м. април и м. май 2022г. и за м. март, април, май, юни, юли, август, септември, октомври и ноември 2023г., ведно със законната лихва върху сумата от 5039,28 лв., считано от датата на завеждане на иска (15.12.2023г.) до окончателното изплащане на сумата и ведно със законната лихва върху сумата от 566,75 лв., считано от 01.01.2024г. (дата на настъпване на изискуемостта на задължението) до окончателното изплащане на вземането, СУМАТА 381,03 лв. (триста осемдесет и един лв. и три ст.) – общ размер на законна лихва върху задължението за работни заплати за периода от 01.06.2022г. до 15.12.2023г., СУМАТА 723,06 лв. (седемстотин двадесет и три лв. и шест ст.) – главница за обезщетение по чл. 221, ал. 1 от КТ, ведно със законната лихва, считано от датата на настъпване на изискуемостта на задължението (01.01.2024г.) до окончателното изплащане, СУМАТА 1700 (хиляда и седемстотин) лв. – главница за обезщетението по чл. 222, ал. 3 от КТ, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба в съда (15.12.2023г.) до окончателното изплащане и СУМАТА 136,99 лв. (сто тридесет и шест

лв. и деветдесет и девет ст.) – лихва за забава за обезщетението по чл. 224, ал. 1 от КТ за периода от 01.05.2023г. до 15.12.2023г.

ДОПУСКА на основание чл. 242, ал. 1 от ГПК предварително изпълнение на решението в частта относно присъдената сума за работни заплати в общ размер на 5606,03 лв. (пет хиляди шестстотин и шест лв. и три ст.).

ОСЪЖДА ***, ЕИК***, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от изпълнителния директор В. К. Д. ДА ЗАПЛАТИ на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата на адв. Р. И. от АК - Габрово, ЕГН 6104052181, с кантора в *** СУМАТА 881,53 лв. (осемстотин осемдесет и един лв. и петдесет и три ст.) – възнаграждение за оказаната безплатна правна помощ.

ОСЪЖДА ***, ЕИК***, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от изпълнителния директор В. К. Д. ДА ЗАПЛАТИ по сметка на Районен съд Дряново СУМАТА 392,20 лв. (триста деветдесет и два лв. и двадесет ст.) – държавна такса за разглеждане на предявените иски, СУМАТА 188,97 лв. (сто осемдесет и осем лв. и деветдесет и седем ст.) – възнаграждение на вещо лице, както и СУМАТА 5 (пет) лв. – държавна такса в случай на служебно издаване на изпълнителен лист.

Решението подлежи на обжалване чрез Дряновския районен съд пред Габровския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Дряново: _____